

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10910** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. М. Б. срещу Решение от 12.12.2019 г., на СРС, НО, 21-ви състав, постановено в открито съдебно заседание по АН дело №6439/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-026301/ 08.01.2019 г., издадено от Началник група към ОПП-СДВР. Със същото на касатора е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до материалната му незаконосъобразност – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Според касатора въззивният съд неправилно е приел, че в АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, едно от които е обстоятелството, че АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел. Освен това цитираната в АУАН и в НП Наредба Из-2539 на МВР е посочена общо, без позоваване на конкретната правна норма, която предвижда отнемане на определен брой точки. Като не е обсъдил наведените в жалбата съображения съдът необосновано е приел, че е нарушена посочената норма на чл.137а, ал.1 ЗДвП. Иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР – Отдел „Пътна полиция, не е ангажирал становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за установено извършеното нарушение, а именно, че на 04.12.2018 г., около 16:30 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]В. М. Б. управлявала лек автомобил Фолксваген Шаран с рег. [рег.номер на МПС] без поставен обезопасителен колан при наличието му в автомобила. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление, с което жалбоподателят е наказан за извършено нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, а в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При установената фактическа обстановка по делото по безспорен начин се установява, че е налице извършеното нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

Решението е правилно, а наведените в касационната жалба доводи се явяват неоснователни.

Правилно СРС е приел, че процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. В констативната част на АУАН и в НП нарушението е описано достатъчно ясно и изчерпателно, така, че да не възниква никакво съмнение за наказаното лице или евентуално у съда относно вида на нарушението, за което е повдигнато административнонаказателното обвинение.

В действителност СРС не е разгледал изрично доводът на жалбоподателя относно твърдяно нарушение на чл.40, ал.1 и ал.3 ЗАНН, изразяващо се в съставяне на АУАН в присъствието само на един свидетел. Приемайки обаче, че липсват съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП, може да се направи извод, че въззивният съд е счел, че това не е нарушение или, че същото не е съществено.

Настоящият съдебен състав счита, че съставянето на АУАН в присъствието на един свидетел не е нарушение и то от категорията на съществените, тъй като, видно от показанията на свидетеля, дадени пред СРС, той е свидетел очевиден на нарушението. Съставянето на АУАН в присъствието на един свидетел очевиден не е нарушение на процесуалните правила. Изискване на съставяне на акта в присъствие на двама свидетели е въведено в хипотезата на чл.40, ал.3 ЗАНН, в която хипотеза настоящият

случай не попада.

От гледна точка на материална законосъобразност на процесното решение, настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за безспорна установеност на извършеното нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Установеното нарушение е правилно квалифицирани и е приложена съответната санкционна норма. Доколкото санкцията е във фиксиран размер, не е необходимо извършване на преценка за тежестта на нарушението, както и относно размера ѝ. СРС се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

СРС детайлно и задълбочено е изследвал въпроса за отнетите контролни точки. Настоящият съдебен състав напълно споделя доводите по този въпрос и не счита за необходимо да ги преповтаря в настоящия съдебен акт.

Предвид горното, настоящата касационна инстанция приема, че както във въззивното, така и в административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, обуславящи отмяна на решението на СРС и на НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.12.2019 г., на СРС, НО, 21-ви състав, постановено в открито съдебно заседание по АН дело №6439/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление №18-4332-026301/08.01.2019 г., издадено от Началник група към ОПП-СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

